

vandforbruget i forskellige forbrugskategorier. Der kan foretages en opdeling i følgende hovedkategorier:

- a) Befolkningens almindelige forsyning med vand til husholdningsbrug, herunder institutioner og erhvervsvirksomheder, hvor vand ikke i nævneværdig grad indgår i produktionsprocesserne.
- b) Industrivirksomheder, hvor vand i større mængder indgår i produktionsprocesserne.
- c) Landbrugsvirksomheder, herunder husdyrhold.
- d) Markvanding og vanding i gartneri.
- e) Sommerhusområder, campingpladser o. lign. rekreative formål.

Ud fra prognoserne fastlægges herefter behovet for udbygning af vandforsyningen og etablering af vandindvindings- og vandforsyningsanlæg inden for amtskommunens område.

3) Kortlægning af vandressourcerne.

I miljøstyrelsens vejledning nr. 2/1975, Hydrogeologisk kortlægning, er givet retningslinier for udførelse af en *hydrogeologisk kortlægning* af de enkelte amtskommuners grundvandsressourcer, herunder en nærmere undersøgelse af, hvor store dele af de potentielle grundvandsressourcer, der er udnyttelige.

Ud over at give grundlag for planlægningen af områdets fremtidige vandforsyningsstruktur vil den hydrogeologiske kortlægning kunne danne grundlag for planlægning af dispositioner, der vedrører grundvandets beskyttelse mod forurening.

På basis af den hydrogeologiske kortlægning bør der således udarbejdes en oversigt over potentielle kildepladser og oplande, som – sammen med oversigter over kildepladser og oplande for eksisterende vandforsyningsanlæg – kan fastlægge områder af høj prioritet ud fra vandforsyningsinteresser og – sammen med kendskabet til den hydrogeologiske betingede naturlige beskyttelse af grundvandsreservoiret – danne grundlag for fastsættelse af et områdes beskyttelsesniveau over for anden anvendelse. Det gælder oplag eller udledning af stoffer og placering af deponeringssteder for affald, der kan befrygtes at kunne forurene grundvandet, og det gælder forholdsregler mod grundvandsforurening ved råstofindvinding eller placering af erhvervsvirksomhed o. lign.

4) Planlægning af vandforsyning

Med den hydrogeologiske kortlægning og registrering af de eksisterende vandindvindingsanlæg samt opstilling af prognoser for vandforbruget

vil der være skabt grundlag for planlægning af den fremtidige vandforsyning.

I november 1976 udsendte miljøstyrelsen et »Oplæg til vejledning om vandforsyningsplanlægning«. Oplægget handler, ligesom cirkulæret, om alle faser af vandplanlægningen, men dets hovedindhold er den kommende strukturplanlægning.

Miljøstyrelsen forbereder udsendelsen af en egentlig vejledning i strukturplanlægning.

Siden miljøreformens ikrafttræden er de fleste amtskommuner (hovedstadsrådet) nået langt i arbejdet med at beregne det nuværende og fremtidige vandforbrug og foretage den hydrogeologiske kortlægning, og nogle amtskommuner er desuden i gang med planlægningen af den fremtidige vandforsyningsstruktur.

B) Lovforslagets planlægningsbestemmelser i forhold til den gældende lov.

Efter den gældende lov skal hele planlægningen foretages af amtskommunerne (hovedstadsrådet) med bistand af kommunalbestyrelserne. I §§ 2 og 3 i indstillingen fra udvalget vedrørende vandforsyningen i hovedstadsområdet, er dette fastholdt med hensyn til beregning af vandbehov og kortlægning af vandressourcer. Derimod tænkes strukturplanen delt i en »vandforsyningsplan«, der udarbejdes af hovedstadsrådet med bistand fra kommunalbestyrelserne, og som skal indeholde hovedretningslinier for, hvorfra vandet til de enkelte områder skal indvindes, og hvorledes vandforsyningsanlæggene teknisk skal organiseres og drives, og en »distributionsplan«, der skal udarbejdes af kommunalbestyrelsen, men godkendes af hovedstadsrådet, og angår vanddistributionen i den enkelte kommune.

En lignende deling af arbejdet med at udarbejde strukturplaner findes i oplægget af november 1976, hvor det udtales: »Planlægningsarbejdet kan mest hensigtsmæssigt udføres på to niveauer, d.v.s. på regionalt plan (en eller flere amtskommuner) henholdsvis på kommunalt plan (indenfor den enkelte primærkommune). Planlægningen på regionbasis skal bl.a. sikre, at den overordnede vandforsyningsstruktur som helhed bliver optimal ud fra de ovennævnte hensyn, d.v.s. at vandet indvindes fra de mest gunstige lokaliteter i regionen og derefter på optimal måde fordeles ud til regionens forbrugsområder. Indenfor primærkommunen må planlægningen tage sigte på vandets fordeling, samt på strukturen af den del af kommunens vandforsyning, som er baseret på egne ressourcer.«